

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: O. G., nar. X, státní příslušnost A. r.
doručovací adresa: X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2023, č. j. OAM-55/ZA-ZA11-ZA19-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Příběh žalobce dle žalovaného nesvědčí o tom, že by žalobce byl v zemi původu pronásledován nebo mu hrozilo pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Namítl, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s důvody obavy žalobce o jeho bezpečnost v zemi původu, ani s jeho situací, a bezpečnostní hrozbu zlehčil. Důvodem žádosti o ochranu je obava ze msty rodiny dívky, se kterou udržoval vztah a jejíž otec zastává funkci ve vedení tamní policie. Podle žalobce v Ázerbájdžánu dochází ke zneužívání, mučení, krutému, ponižujícímu a nelidskému zacházení bezpečnostními složkami a v zemi neexistují efektivní a nezávislé nástroje k vyšetřování a stíhání pachatelů takového konání.
3. Žalobce se se svojí dívkou snažil skrýt i za pomoci vnitřního přesídlení, nicméně její rodina je i tak dokázala vypátrat, dívku unést a po žalobci pátrali neznámí muži.
4. Podle něj by mu měla být udělena mezinárodní ochrana, neboť v zemi původu není zaručena ochrana veřejnou správou, riziková rodina disponuje dostatečnými zdroji k pátrání a únosu osob a žalobci bylo vyhrožováno. V případě návratu mu hrozí vážná újma v podobě mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Možnosti vnitřního přesídlení žalobce využil, ale i tak byl vypátrán a pomoci státních orgánů se kvůli postavení otce dívky nemůže domct.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K azylovému příběhu žalobce uvedl, že důvodem žádosti je pouze obava z pronásledování rodinou dívky, s níž měl ve vlastní vztah. S důvody žádosti se v napadeném rozhodnutí vypořádal. Ve vyjádření k žalobě dále shrnul podrobnosti odjezdu žalobce z Ázerbájdžánu, vč. nekonzistentnosti jeho vlastních tvrzení. Správní rozhodnutí je podle něj věcně správné a soud by žalobě neměl vyhovět.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
7. Žaloba není důvodná.
8. Soud považuje za nadbytečné rekapitulovat a obsáhle citovat skutečnosti, které žalobce vypověděl před správním orgánem. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobci byla dána možnost vyličit svůj azylový příběh v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu a zejména v podrobnostech do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Podle názoru soudu líčení azylového příběhu samotným žalobcem vykazuje takové rozpory, které zásadně znevěrohodňují jeho azylový příběh.
9. Z protokolu o pohovoru soud považuje za podstatné zdůraznit tyto nesrovnalosti. Žalobce sice zná křestní jméno své dívky, ale nezná její příjmení, a to v situaci, kdy měli naplánovaný termín svatby, které si oproti tomu pamatuje poměrně přesně. Dále žalobce vypověděl, že k incidentu s bratrancem dívky mělo dojít poté, co se s ním sešel a chtěl s ním mluvit o plánované svatbě, nicméně o chvíli později uvedl, že o jeho vztahu s dívkou si měl promluvit jeho otec s otcem dívky, ale než k tomu došlo, náhodně potkali s dívkou jejího bratrance (obě líčení setkání s bratrancem končí konfliktem). Další nesrovnalost ve výpovědi žalobce se týká kontaktu jeho otce s rodinou dívky; žalobce nejprve uvedl, že ho rodina dívky zbila, aby následně uvedl, že nedošlo k rvačce, ale jen se přetahovali o košili. Další rozporná tvrzení žalobce poskytl k okolnostem svého odjezdu; nejprve tvrdí, že chtěl do ČR na sportovní zápas a měl zde i hotel, pak že chtěl vycestovat do země EU s tím, že pas v ČR by stejně

neodevzdal, protože by ho ČR neochránila (asi před rodinou dívky), z toho důvodu vycestoval do Německa, v Maďarsku o ochranu nežádal, protože tam nikoho nezná, ale naopak v Německu ano, české vízum získal proto, aby ztížil pátrání po své osobě (vízum tedy žalobce nechtěl získat kvůli návštěvě sportovního utkání?). V neposlední řadě se rozpory ve výpovědi žalobce týkají i jeho vztahu s rodinou dívky; na jedné straně tvrdí, že ze strany rodiny dívky se jedná o krevní mstu, na druhé straně sám uvedl, že se chtěl do země původu vrátit, a ještě s rodinou promluvit, dále tvrdí, že má obavy z otce dívky a jeho postavení u policie, ale zároveň uvádí, že mu vyhrožoval pouze její bratranec, který ho kontaktoval ještě v době, když žil se svou dívkou, a s otcem dívky nikdy nemluvil.

10. Soud je toho názoru, že vnitřní rozpory ve vyjádření žalobce jsou natolik zásadní, že celý jeho azylový příběh není věrohodný. Za nejvíce neuvěřitelnou část příběhu žalobce považuje soud to, že žalobce ani neví, jak se jmenuje dívka, se kterou měl naplánované datum svatby a kterou opakovaně před odjezdem vyhledával v jejím době. Soud nemůže opomenout ani to, že žalobce uvedl, že rodina dívky bydlela ve městě S. a dívka studovala ve městě Nahcivan, on sám jako své poslední bydliště označil B., ze kterého i odcestoval. Soudu tak není ani zřejmé, jak mohl jít v den odjezdu z Ázerbájdžánu ráno k domu dívky.
11. Příběh žalobce se soudu proto jeví jako celek neuvěřitelný, a navíc svůj vztah žalobce nijak nedoložil, ačkoliv tvrdil, že má k dispozici konverzace s dívkou.
12. Krajský soud předepisuje, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma.
13. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda žalobci hrozí v současné době v zemi původu pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostal.
14. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z informací o zemi původu, a to konkrétně z Informace OAMP ze dne 11. 7. 2022 k Ázerbájdžánu „Bezpečnost a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv“, dále z informace Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) publikované v roce 2022 „Přehled údajů o zemi za rok 2021 Ázerbájdžán“ a ze zprávy ČTK ze dne 31. 10. 2022 „Arménie a Ázerbájdžán se shodly na nepoužití síly a dodržení dřívějších dohod“.
15. Ve vztahu k neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu je podstatné posouzení toho, zda byl žalobce ve vlasti pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
16. Citované ustanovení na příběh žalobce nedopadá, neboť ani sám žalobce netvrdil, ani z jeho azylového příběhu správní orgán nebo soud nezjistil, že by žalobce ve své vlasti byl politicky činný a byl pro svou politickou činnost jakkoliv pronásledován.
17. Podle soudu tak není naplněn důvod pro udělení azylu dle § 12 písm. a) zákona o azylu.
18. Další otázkou je, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, dle kterého se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví,

náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

19. Ani v tomto směru soud nezjistil a žalobce netvrdil jakékoliv důvody, které by naplňovaly důvody pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu.
20. Azylový příběh žalobce směřuje k poskytnutí doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu.
21. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
22. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
23. K otázce trestu smrti žalovaný uvedl, že v Ázerbájdžánu není trest smrti stanoven jako následek jakéhokoliv trestného činu. V případě svévolného násilí či vnitřního ozbrojeného konfliktu posoudil žalovaný dopady ázerbájdžánsko-arménského vojensky řešeného sporu o oblast Náhorního Karabachu. V obou případech dospěl žalovaný k závěru, že nejsou naplněny podmínky § 14a odst. 2 písm. a) a c) zákona o azylu, s čímž se soud ztotožňuje. Závěry o trestu smrti jsou objektivní a v případě konfliktu o Náhorní Karabach je patrné, že tento omezený válečný konflikt žalobce nijak neomezuje a neohrožuje. Zároveň z ničeho neplyne, že by vycestování žalobce bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR, a není tak naplněn ani důvod pro doplňkovou ochranu dle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu.
24. Zůstává tedy otázkou, zda jsou v případě žalobce naplněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Soud nicméně nedospěl ani k závěru, že by žalobci mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání. Dle § 14a odst. 1 zákona o azylu platí, že musí existovat *důvodná* obava, že žalobci návratem do vlasti hrozí *skutečné* nebezpečí vážné újmy.
25. V této souvislosti se soud zabýval skutkovými okolnostmi vyhrožování žalobci a jeho rizikovým kontaktem s rodinou dívky. V lednu 2023 žalobce vypověděl, že se s dívkou seznámil před něco málo víc než před dvěma lety, začali spolu bydlet v srpnu 2021 a svatbu plánovali na začátek září 2021, incident s bratrancem se stal v červenci 2021 a pokusy najít žalobce proběhly v Baku v říjnu/listopadu 2021, zemi původu opustil žalobce až 15. 9. 2022. Do té doby (dle svého tvrzení s vysokou mírou opatrnosti a obezřetnosti) žil a pracoval dále v Baku.
26. Soud nedospěl k závěru, že by obava žalobce byla důvodná, ani k tomu, že by mu hrozilo skutečné nebezpečí. K oběma závěrům dospěl soud na základě toho, že po téměř celý kalendářní rok žalobci *žádné* nebezpečí ze strany otce jeho dívky nehrozilo, resp. *nebylo* ani náznakem *realizováno*. Pokud měl žalobce konflikt s bratrancem dívky, kterého fyzicky

napadl, nelze se jeho obavám divit, nicméně ani v tomto případě nebyl v průběhu roku před vycestováním touto osobou vyhledán. Jestliže ve svém výsledku uvedl, že se po něm ptali doma a v práci osoby v civilním oblečení, není patrné, zda se jednalo o policisty (a tedy by se ve spojení se zaměstnáním otce dívky mohlo jednat o zneužívání státní moci k pronásledování žalobce), nebo o osoby spojené s bezpečností agenturou bratrance dívky (což by ovšem znamenalo pouze soukromý spor žalobce s rodinou dívky). Nicméně poté, co přestal žalobce udržovat vztah s onou dívkou, tyto kontakty ustaly. Z pohovoru se žalobcem zároveň vyplynulo, že dívku samotnou téměř celý rok neviděl a žádné kontakty s ní neměl.

27. Z pohledu soudu tedy nejsou dány důvodné obavy ze systematického pronásledování žalobce ze strany státní moci, natož aby mu skutečně hrozilo mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání. Subjektivní obava žalobce, že mu takové zacházení hrozí se nenaplnila ani v posledním roce před odjezdem z vlasti (kdy mu bylo vydáno i vízum) a konečně ani během jeho pobytu v EU.
28. Ve vztahu k humanitárnímu azylu žádné relevantní tvrzení nevznese a žalovaný případně dospěl k závěru, že důvody pro poskytnutí humanitárního azylu žalobci nesvědčí.

V. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 31. května 2023

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce

